

EURÓPSKY PARLAMENT

2004

2009

Výbor pre ústavné veci

2006/2087(INI)

5.10.2006

STANOVISKO

Výboru pre ústavné veci

pre Výbor pre kultúru a vzdelávanie

o Bielej knihe o európskej komunikačnej politike
2006/2087 (INI)

Spravodajca výboru požiadaneho o stanovisko: Gérard Onesta

SK

NÁVRHY

Výbor pre ústavné veci vyzýva Výbor pre kultúru a vzdelávanie, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. víta predloženie Bielej knihy a vyjadruje svoj súhlas so zámermi Komisie zmeniť komunikačnú politiku na samostatnú politiku s vlastným obsahom;
2. víta, že Komisia uznáva, že akákoľvek komunikácia je neoddeliteľná od svojho obsahu a musí ísť o „obojsmerný” proces, ktorý zahŕňa vypočutie občanov, ale vyjadruje poľutovanie nad tým, že zásady potvrdené v úvode Bielej knihy sa nijako konkrétne neaplikujú; vyzýva Komisiu, aby spresnila, akým spôsobom chce vziať do úvahy názory občanov a v tejto súvislosti navrhuje, aby boli začlenené prípadné iniciatívy ostatných inštitúcií, ako napríklad „Agora”, zmierovací orgán so zástupcami občianskej spoločnosti, ktorý sa rozhodol zriadiť Parlament;
3. konštatuje, že uspokojivá komunikačná politika sa nemôže zaoberať bez presných poznatkov o medzerách v informáciách, ktoré majú k dispozícii občania Únie, či už ide o obsah opatrení Spoločenstva alebo o inštitúcie a postupy umožňujúce ich uplatnenie; preto žiada, aby boli oddelenia, ktoré majú na starosti Eurobarometer, poverené uskutočniť konkrétny a vyčerpávajúci prieskum verejnej mienky, ktorý umožní presne a diferencovane zistiť úroveň informovanosti občanov Spoločenstva v závislosti od ich členského štátu pôvodu, socio-profesionálnej kategórie a politickej orientácie;
4. zdôrazňuje význam zvolávania medziparlamentných fór o budúcnosti Európy, pričom jedno sa uskutoční pri príležitosti 50. výročia Rímskych zmlúv; žiada v rámci európskej komunikačnej politiky zohľadniť rokovania na úrovni zástupcov európskej populácie;
5. podporuje štúdiu nového medziinštitucionálneho nástroja otvoreného účasti členských štátov, ktorý definuje zásady európskej komunikačnej politiky; domnieva sa však, že skutočnú povahu tohto nástroja - charty alebo kódexu správania - treba starostlivo zanalyzovať, v závislosti od „záruk”, ktoré by poskytol občanom, ako aj záväzkov, ktoré by mali na seba vziať orgány a členské štáty;
6. pripomína, že Charta základných práv už definuje práva občanov na informácie, a že každý prípadný nový nástroj bude musieť rešpektovať výsadu Parlamentu ako voleného zhromaždenia, najmä jeho právomoc obracať sa slobodne na občanov celej Únie; žiada, aby Výbor pre ústavné veci zanalyzoval možnú povahu a obsah takéhoto medziinštitucionálneho nástroja;
7. zdôrazňuje, že komunikačná politika musí zohľadňovať osobitné tempo európskych záležitostí, ktoré často nesúvisí s vnútroštátnymi politickými agendami a nemôže sa riadne vyvíjať na okraji politík a konkrétnych činností Európskej únie, ktoré majú svoj nezávislý časový harmonogram; domnieva sa teda, že Komisia, Rada a Parlament sa musia dohodnúť na harmonograme veľkých tém, ktoré by mohli osobitne zaujímať európsku verejnú mienku, s cieľom sústrediť svoje komunikačné úsilie na tieto témy;
8. znovu opakuje, že občania, ktorí nemusia ovládať inštitucionálne nuansy často vnímajú

Európsku úniu ako jeden celok, a preto treba začleniť komunikačné politiky všetkých inštitúcií do spoločnej logiky, rešpektujúc právomoci a nezávislosť každej z nich; opakovane vyzýva v tomto smere k veľkej ročnej medziinštitucionálnej diskusii počas zasadnutia, s cieľom prijať spoločné vyhlásenie o cieľoch a prostriedkoch tejto politiky;

9. zdôrazňuje nevyhnutnosť prispôbiť a rozvíjať stratégie a obsah Bielej knihy v závislosti od prebiehajúcich diskusií v európskej spoločnosti a medzi členskými štátmi;
10. podporuje rozvoj dialógu a spoločne organizovaných verejných diskusií medzi európskymi orgánmi a národnými a regionálnymi orgánmi; zdôrazňuje, že je dôležité podporiť komunikáciu iniciatívami, ktoré sa opierajú o komunikačné vektory zamerané na širokú verejnosť, ako napríklad kultúrne programy (literárne ceny alebo kinematografia), športové udalosti, atď.; domnieva sa, že komunikácia musí zohľadňovať strategickú orientáciu zameranú na cieľové skupiny ako sú univerzity, miestne orgány alebo profesionálne organizácie;
11. zdôrazňuje nevyhnutnosť zabezpečiť čo najväčšie zviditeľnenie finančnej podpory poskytovanej Európskou úniou a následne povinnosť, ktorú by mala mať každá inštitúcia, združenie alebo činnosť využívajúce granty na základe programu Únie, zabezpečiť, aby sa táto skutočnosť stala verejne známou;
12. oceňuje návrhy Komisie lepšie využívať nové komunikačné technológie, ale žiada, aby sa prijali opatrenia, ktoré zabránia prehĺbeniu rozdielov v miere digitalizácie a ešte väčšiemu obmedzeniu prístupu časti občanov k informáciám o Únii; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že by bolo v snahe o globálny prístup potrebné integrovať osobitné komunikačné prostriedky rôznych orgánov, ako napríklad budúcu internetovú televíziu Európskeho parlamentu, plne rešpektujúc jej samostatnosť; navyše zdôrazňuje, že treba zhodnotiť tradičné masovo-komunikačné prostriedky ako je televízia;
13. vyjadruje poľutovanie, že súčasná informačná politika neplní svoj cieľ a nezasahuje európskych občanov; preto zdôrazňuje, že sa treba vybrať úplne novým smerom, najmä prostredníctvom špecifickej novinárskej ponuky pre televíziu; je priaznivo naklonený myšlienke informovať o Európe podľa vzoru programov *Universum*;
14. vyzýva Komisiu, aby lepšie hierarchicky rozdelila svojich partnerov v oblasti komunikácie a rozvinula privilegované vzťahy s nadnárodnými partnermi, ako sú organizácie európskej občianskej spoločnosti, ktorá prechádza reštrukturalizáciou, európske politické strany a novinári; potvrdzuje, že je dôležité začleniť sem komunikačné prostriedky určené pre mládež s cieľom posilniť európsky občiansky priestor;
15. pripisuje osobitný význam úlohe, ktorú zohrávajú politické strany pri podpore parlamentnej demokracie na všetkých úrovniach; vyjadruje poľutovanie, že potenciál nadnárodných politických strán zostáva nevyužitý; ľutuje, že mnohé národné politické strany nie sú vôbec naklonené myšlienke prijať koherentným a presvedčivým spôsobom európsky rozmer; naliehavo vyzýva politické strany, aby pri prijímaní svojich rozhodnutí a počas volebných kampaní zohľadňovali európske otázky a aby občanom ponúkli skutočnú politickú voľbu pokiaľ ide o budúcnosť Európy;

16. zdôrazňuje hlavnú úlohu médií pri komunikácii o európskych otázkach a trvá na potrebe stanoviť osobitné spôsoby spolupráce s nimi, plne rešpektujúc ich editorskú nezávislosť a samostatnosť; domnieva sa, že treba výrazne zvýšiť počet dostupných prostriedkov, ktoré prispejú k odbornej príprave novinárov špecializovaných na európsku problematiku, predovšetkým na úrovni miestnej a lokálnej tlače; navyše sa domnieva, že publicita inštitúcií je dobrý spôsob ako oboznámiť širokú verejnosť s európskym politickým centrom a preto predstavuje dôležitú tému diskusií s médiami;
17. zdôrazňuje, že je dôležité spojiť komunikačnú politiku s programami aktívneho občianstva, ktoré využívajú podporu Európskej únie a majú pre tento proces znásobujúci účinok;
18. domnieva sa, že rozvoj európskej správy blízkej občanom, ktorá by bola schopná podporovať nespočetné množstvo vstupných a informačných bodov o Európe, by prispel k vytvoreniu dôležitých priamych vzťahov medzi Úniou a jej občanmi, najmä tým, že by občanom uľahčil prístup k európskym iniciatívam a programom, ktoré sa ich týkajú; domnieva sa, že informačné centrá Komisie a Európskeho parlamentu v členských štátoch v tom zohrávajú dôležitú úlohu; v tejto súvislosti sa domnieva, že je nevyhnutné od základov zhodnotiť prácu, ktorú doteraz vykonali informačné centrá, vzhľadom na skutočnosť, že ich politika vzťahov s verejnosťou neupútala záujem občanov a prostriedky použité na tento účel by sa mohli použiť oveľa účinnejšie; želá si preto, aby boli aktívnejšie a menej byrokratické;
19. zdôrazňuje význam Ústavy pre Európu, ktorá by dala Únii politickejší a demokratickejší charakter a urobila by ju prítazlivejšou pre občanov; pripomína politickú zodpovednosť Európskeho parlamentu, Rady a Komisie pri podpore tohto procesu.

POSTUP

Názov	Biela kniha o európskej politike komunikácie		
Číslo postupu	2006/2087(INI)		
Gestorský výbor	CULT		
Výbor, ktorý predložil stanovisko dátum oznámenia na schôdzi	AFCO 6.4.2006		
Rozšírená spolupráca – dátum oznámenia na schôdzi			
Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko dátum menovania	Gérard Onesta 21.2.2006		
Predchádzajúci spravodajca výboru po žiadaného o stanovisko			
Prerokovanie vo výbore	2.5.2006	12.7.2006	12.9.2006
Dátum prijatia	5.10.2006		
Výsledok záverečného hlasovania	+: -: 0:	17 1 1	

Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Carlos Carnero González, Richard Corbett, Panayiotis Demetriou, Andrew Duff, Maria da Assunção Esteves, Ingo Friedrich, Bronisław Geremek, Genowefa Grabowska, Ignasi Guardans Cambó, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Rihards Pīks, Johannes Voggenhuber, Bernard Piotr Wojciechowski
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Jean-Louis Bourlanges, Ashley Mote, Gérard Onesta, Georgios Papastamkos, Reinhard Rack, György Schöpflin
Náhradníci (čl. 178 ods.2) prítomní na záverečnom hlasovaní	
Poznámky (údaje, ktoré sú k dispozícii iba v jednej jazykovej verzii)	